

MINECRAFT

In het begin zijn dat alleen maar kriebeltjes.
Je wordt dikker en dikker.
En je voelt niks.
Maar dan komt die ene seconde dat je denkt:
'Oh, wat is dat?'
En: 'Ja, ja, ik voel hem écht!'
En op het einde zie je gewoon.
Heel die buik bewegen.

ik denk veel en goed na dat jaar.

Wie ben ik? Wat wil ik?
Wat voor mama wil ik zijn?

Om te beginnen kies ik. Heel bewust.
Voor een thuisbevalling.
Ik wil het zelf doen.
Ik wil mijn grenzen verkennen.
En trouw zijn aan mijn waarden.

En na de bevalling?
Ja. Dan verandert alles.

Ik heb twee zonen intussen.

Ik wil een open mama zijn. Een veilige thuishaven.
Zoals iedere mama eigenlijk.
En mijn kinderen mogen zijn wie ze zijn.
Al doen ze soms wel dingen waar ik van denk...

Ik ben hier nu alleen vandaag.
Omdat zij liever thuis op de Minecraft zitten. Bah!

Dat soort dingen had ik niet voorzien.
Want ik ben meer zo van:
'Hè, kom! We gaan kamperen!'

